

Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ προς την Αυτού Μεγαλειότητα το Παιδί είναι η περιγαινή από την οποία πλέον καθοδηγείται η πορεία του ανθρώπου. Ο βιασμός ενός Παιδιού δεν είναι τίποτε άλλο παρά η επανάληψη των άλλων βιασμών που βλέπουμε στα δελτία ειδήσεων τόσο εδώ στην Αυστραλία, που αποφυλακίστηκε επικίνδυνος βιαστής επειδή έληξε η τετράχρονη ποινή του στη φυλακή, αλλά όπως επεσήμαναν οι ψυχολόγοι δεν παύει να είναι επικίνδυνος και το φαινόμενο αυτό είναι παγκόσμιο. Τα περασμένα Χριστούγεννα

μπορεί για τους περισσότερους από μας να μην είχαν τίποτε το ιδιαίτερο για να το θυμόμαστε, σίγουρα όμως για μια μάνα και την κόρη της ήταν ξεχωριστό. Η ιστορία μας αρχίζει μερικά χρόνια πριν Άγιες μέρες των Χριστουγέννων όταν μια μέρα η κόρη της οικογένειας δέχτηκε την επίθεση από έναν άγνωστο μέσα στο ίδιο της το σπίτι. Και η κατάληξη είναι κλασική: Βιασμός! Όπως συμβαίνει στις περισσότερες των περιπτώσεων, το γεγονός κρατιέται μυστικό, ακόμα και από τη μητέρα. Μετά από μερικά χρόνια, το κορίτσι εξομολογείται το συμβάν στη μάνα, μην αντέχοντας ίσως από τον πόνο εκείνης της βραδιάς. Μερικά χρόνια αργότερα η Αγγελική -το κορίτσι της ιστορίας μας -θα κλωστήσει μια λαμπρή καριέρα στον αέρα ψάχνοντας λύση στο πρόβλημα που της είχε αφήσει βαθιά σημάδια. Ο βιασμός την είχε καταστήσει ανίκανη σεξουαλικά. Το κορίτσι δεν μπορούσε να χαρεί τον έρωτα. Κάθε φορά που ερχόταν σε επαφή με ένα αγόρι, πάγωνε και «ξαναζούσε» το βιασμό της.

Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ ήταν αναπόφευκτος. Η Αγγελική προσπάθησε να βρει απαντήσεις στο πρόβλημά της μέσα από τον κόσμο των ναρκωτικών. Κατηφόριζε στις υποβαθμισμένες περιοχές, όπου εκεί άσπλαχνες μητέρες με βρέφη στην αγκαλιά τους της προ-

μήθευαν το θάνατο. Και σε λίγο η γαλήνη της φύσης, ενώ πάνω ο μέγας χριστουγεννιάτικος ουρανός παλλόταν από τα σπινθηροβόλματα των άστρων. Για την υπόλοιπη κοινωνία ήταν μια νύχτα γαλήνια σαν μια ήσυχη συνείδηση! Ενώ για τη μάνα μαζί με τον αβάσταχτο πόνο και την αγωνία της για το αν ζει, που βρίσκεται η κόρη της τόσοι μήνες, φούντωνε μέρα με τη μέρα και το πιο πικρό παράπονο από το κατάντημα της κοινωνίας να σπρώξει ένα αγγελούδι στην αγυρτεία και στο ψεύδος της προκλητικής αθλιότητας. Έτρεχε σαν τρελή να βρει τη κόρη της, πηγαινοερχόταν στους ψυχολόγους και στα αστυνομικά τμήματα, ακόμη στην απελπισία της κατέφευγε και στις καφετζούδες, αλλά κανένας αρμόδιος δεν μπορούσε να τη βεβαιώσει που βρίσκεται. Οι ψυχολόγοι της είχαν συστήσει να καθίσει στο σπίτι της και να μην τρέχει από εδώ και από εκεί να βρει τη κόρη της. «Αν θέλει θα γυρίσει μόνη της τη συμβούλευαν όλοι. Εσύ δεν μπορείς να κάνεις τίποτε». Και αυτό έκανε, περίμενε με ανυπομονησία την επιστροφή της μονάκριβης κόρης της.

ΟΜΩΣ αυτή αργούσε και η μάνα δεν μπορούσε να περιμένει. Ήταν και τα γενέθλια του παιδιού της σαν αύριο παραμονή Χριστουγέννων και αυτό μεγάλωνε ακόμη τον πόθο της. Νύχτες ολόκληρες καθισμένη στα σκαλοπάτια

της αυλής κάτω από τον έναστρο Χριστουγεννιάτικο ουρανό περίμενε με αγωνία την επιστροφή της. Νύχτα 3 το πρωί της παραμονής Χριστουγέννων και στην αυλόπορτα κάποιος χτυπά επίμονα. Ανοίγει και η αλάθευτη διαίσθησή της Μάνας και αυτή τη φορά θριάμβευσε. Ναι ήταν η μονακριβή της κόρη! Αγκαλιάστηκαν και επάνω στα αναφιλητά, ενώ δεν τις διέκοπταν τα δάκρυα ρώτησε την κόρη της τι δώρο ήθελε για τα γενέθλιά της. Και αυτή απάντησε: « Χρήματα μητέρα για να πάρω λίγη άσπρη, λίγη άσπρη μητέρα την έχω ανάγκη, πονώ πολύ». Η καρδιά της Μάνας δεν άντεξε! Πέθανε με ένα πικρό χαμόγελο πάνω στο ρακένδυτο κορμάκι της κόρης της. Πέρα μακριά η υπόλοιπη κοινωνία μέσα σε μια ατμόσφαιρα μαγευτική, με στολισμένα μαγαζιά, χριστουγεννιάτικα δέντρα, χιλιόχρωμα φώτα και γιρλάντες που άστραφταν μαγικά, γλεντούσε σε πολυτελή κέντρα διασκέδασης και χαιρόταν τις Άγιες μέρες των Χριστουγέννων. Αλλωστε ήταν τις μέρες εκείνες και το ΟΖ -ΛΟΤΤΟ που μοίραζε πολλά εκατομμύρια και όλοι οι τζόγαραν με μανία για μια θέση στο όνειρο.

ΣΑΣ ΤΑ ΕΞΙΣΤΟΡΟΥΜΕ όλα αυτά όχι γιατί απλά είναι «μελό» και διαβάζονται «ευχάριστα», αλλά γιατί το παιδί είναι το θύμα μιας άστοργης και αδιάφορης κοινωνίας. Η ιστορία του βιασμού της Αγγελικής δεν είναι μο-

ναδική περίπτωση. Πόσες άραγε κοπέλες και αγόρια βιάζονται καθημερινά και σιωπούν; Ναι είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι που με την αδιαφορία μας αφήνουμε το Παιδί έρμαιο στις επιθυμίες των παράσιτων αυτών που θέλουν να αποκαλούνται άνθρωποι. Γιατί ο βιασμός ενός παιδιού δεν είναι τίποτε άλλο παρά η επανάληψη των χιλιάδων βιασμών αγοριών, κοριτσιών και γυναικών και τους προσπερνάμε σφυρίζοντας αδιάφοροι. Αλλά και ο σκοπέλος που καρaboσακίζονται τα Νειάτα μέσα στα θανάσιμα ναρκωτικά δεν

είναι τίποτε άλλο παρά αυτό που θα μπορούσε να ονομασθεί «κοινωνία χωρίς ιδανικά». Ένας κόσμος με ξεθωριασμένες αξίες ζωής δεν είναι δυνατόν να εμπνεύσει την αναγκαία πίστη γι'αυτές στα νέα παιδιά. Η φύση, στην προκειμένη περίπτωση, μισεί το κενό και τα θανάσιμα υποκατάστατα το γεμίζουν. Ποια ηθική προπαγανδία κάνουμε που θα μας επιτρέψει να απολαύσουμε το μέσο της σωτηρίας δια της ενανθρωπήσεως του Χριστού, όταν για το κέρδος και τον ατομισμό, δεν αναστηλώνουμε τις διαχρονικές αξίες βίου, στη Νεολαία, που θα την βοηθήσουν να μην καταποντισθεί μέσα στον ωκεανό της αγυρτείας, του τυχοδιωκτισμού των ναρκωτικών και της προκλητικής αθλιότητας; Γιατί αδιαφορία προς το παιδί σημαίνει αδιαφορία στην ίδια τη ζωή, το μέλλον του κόσμου, ασέβεια στο Θεό, γιατί τα παιδιά είναι η ουσία του Θεού. Ο Χριστός για να μας δείξει την αγάπη που οφείλουμε στα παιδιά είπε: «Αφήστε τα παιδιά να έλθουν σε εμέ». Εμείς πια ηθική προετοιμασία κάνουμε, όταν με την αδιαφορία μας αφήνουμε τα Νειάτα να τα πάρει το ρέμα με βέβαιο κίνδυνο να καταποντισθούν; Οφείλουμε λοιπόν στις κρίσιμες αυτές ώρες που περνούν τα παιδιά μας να σταθούμε κοντά τους και να τα βοηθήσουμε να σωθούν. Γιατί τα παιδιά είναι η πληρότητα του Θεού, το ατελεύτητο μέλλον του κόσμου.

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Στιγμιότυπο Απανθρωπιάς

Ένα πλοίο «Λίμπερτι» επιστρέφει στην Ελλάδα

Όταν η Ελλάδα βρισκόταν υπό γερμανική κατοχή, οι Ηνωμένες Πολιτείες έστελναν στην χώρα μας εφόδια και ανθρωπιστική βοήθεια. Μεγάλο μέρος αυτής της βοήθειας στάλθηκε τότε με τα American Liberty Ships, τα γνωστά στους Έλληνες, ως «Λίμπερτι». Ένα απ' αυτά τα πλοία επιστρέφει μόνιμα στην Ελλάδα. Η πρωτοβουλία στηρίχθηκε από στελέχη της Ελληνοαμερικανικής κοινότητας, με τη συμπαράσταση μελών της Γερουσίας και της Βουλής, αφού χρειάστηκε έγκριση νομοθετικής τροπολογίας και υπογραφή από τον πρόεδρο των ΗΠΑ. Στις 6 Δεκεμβρίου, το τελευταίο αμερικανικό πλοίο «Λίμπερτι» με το όνομα «Άρθουρ Μ. Χάντελ», έβαλε πλώρη για την Ελλάδα και αναμένεται να καταφθάσει στον Πειραιά περί τα μέσα Ιανουαρίου, προκειμένου να μετατραπεί σε πλωτό μουσείο, το οποίο θα ονομάζεται «Ελευθερία». Τα πλοία τύπου «Λίμπερτι» αποτέλεσαν τα βασικά σκάφη μεταφοράς εφοδίων, από την Αμερική προς την Ευρώπη στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Σ' αυτά πολέμησαν κατά του Άξονος μαζί με τους συμμάχους, χιλιάδες Έλληνες ναυτικοί, εκ των οποίων 2.000 έπεσαν ηρωικά μαχόμενοι στις μάχες του Ατλαντικού.

Ο Θεοφάνης Μάρας πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ελληνικών Ορθοδόξων Κοινοτήτων Αυστραλίας

Πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ η Ετήσια Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας Ελληνικών Ορθοδόξων Κοινοτήτων Αυστραλίας. Μεταξύ άλλων αποφασίστηκε:

1. Η δημιουργία Ομοσπονδίας Νεολαίας Ελληνικών Ορθοδόξων Κοινοτήτων Αυστραλίας.
2. Έκδοση αναμνηστικού λευκόματος δίγλωσσο με ιστορικό υλικό από τη δράση της Ομοσπονδίας τα τελευταία 50 χρόνια.
3. Οι προσπάθειες της Ομοσπονδίας για επίλυση του εκκλησιαστικού θα συνεχιστούν.
4. Αποφασίστηκε να σταλεί επιστολή διαμαρτυρίας για την περικοπή κονδυλίων στην πολυεθνική τηλεόραση και ραδιοφωνία.

Όλα τα θέματα συζητήθηκαν σε πνεύμα κατανόησης και προβληματισμού ενώ εκτιμήθηκε το γεγονός ότι η συνέλευση συ-

νέτεσε με τον εορτασμό των 110 χρόνων ύπαρξης και δράσης της Κοινότητας Σύννευ και Νέας Νότιας Ουαλίας και 50 χρόνια από την ίδρυση της Ομοσπονδίας Ελληνικών Ορθοδόξων Κοινοτήτων Αυστραλίας που λειτουργεί σαν συντονιστικό σώμα των κοινοτήτων. Έγινε, επίσης, εκτίμηση του ρόλου και της προσφοράς των Κοινοτήτων Μελών της Ομοσπονδίας μέσα στο παροικιακό γίγνεσθαι και ευρύτερα στην κοινωνία της Αυστραλίας.

Τέλος έγινε η εκλογή της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ομοσπονδίας η σύνθεση της οποίας έχει ως εξής:

- Πρόεδρος: Θεοφάνης Μάρας
- Αντιπρόεδρος: Χάρης Δάναλης
- Γενικός Γραμματέας: Ηλίας Μαυρογιώργης
- Βοηθός Γ. Γραμματέας: Μιχάλης Τσιλίμος
- Ταμίας: Παναγιώτης Νικολάου